

माझी आजीच नाव हे 'राधा' आहे; ती आता ७० वर्षांची आहे पण तुझा स्वभाव हा एखाद्या २० वर्षांच्या मुली सारखा आहे. ती संपूर्ण कुटुंबाची नियमित पणे काळजी घेते आणि प्रत्येकजण घरात आनंदात राहिल हे सुनिश्चित करते. मी १० सदस्यांच्या संयुक्त कुटुंबात राहतो आणि माझी आजी खूप संयमाने सर्वांकडे लक्ष देते. ती अजूनही माझ्या वडिलांची आणि त्यांच्या भावांची लहान मुलांसारखी काळजी घेते. या वयात, ती अजूनही तिच्या कामात इतकी परिपूर्ण आहे की तिच्या कामात कधीही निमित्त येऊ देत नाही. तिने तीझ्या लहानपणी आजीकडून ऐकलेल्या गोष्टी तिला आजही आठवतात आणि ती रोज रात्री त्याच छान छान गोष्टी मला आणि माझ्या चुलत भावांना सांगते. ती खात्री करते की आम्ही सांगितलेल्या गोष्टींचा विचार करू आणि त्यातील नैतिकता शोधू. तिने कथन केलेल्या प्रत्येक कथेमागे एक सुंदर नैतिकता दडलेली असते. ती त्या गोष्टीची शिकवण आम्हाला आयुष्यभर शिकवत असते. जेव्हा मी अभ्यासाच्या मूडमध्ये नसतो तेव्हा माझ्या मनाला नियंत्रित करून कसा विचार करायचा हे तिने शिकवले आहे.

आज जर मी माझ्या आयुष्यात यशस्वी झालो आहे तर बहुतेक श्रेय हे माझ्या आजीला जाते. माझ्या शाळेच्या दिवसात ती मला गणित आणि विज्ञान शिकवायची कारण माझे आई-वडील नोकरी करत होते. जरी ती शाळेत शिक्षिका नसली तरी मला मिळालेली ती सर्वोत्तम शिक्षिका आहे. माझ्या लहानपणी तिने शिकवलेले घडे मला आजही आठवतात. माझ्या यशामागे ती एक कारण आहे. आज जर माझ्या वागण्या-बोलण्याचं कौतुक होत असेल तर ते फक्त तिच्यामुळेच. तिने मला मोठ्यांचा आदर कसा करावा हे शिकवले.